

Arrest

nr. 240 512 van 7 september 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VERSTRAETEN *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u soennitisch moslim van Koerdische origine en bezit u het Irakees staatsburgerschap. U werd geboren op X 1987 in het dorp X, in het district Sinjar, provincie Ninewa, Irak. U genoot geen onderwijs en kan niet lezen of schrijven. Uw vader overleed toen u drie jaar oud was. U trouwde in november 2007 met M.S.K. (O.V. X). Jullie kregen twee kinderen, M. en H. (O.V. X).

Op 3 augustus 2014 hoorden jullie dat de terreurbeweging Islamitische Staat (IS) de stad Sinjar had ingenomen. De volgende avond, op 4 augustus, hoorden jullie van dorpsgenoten en vrienden dat IS in de buurt was en dat jullie moesten vluchten. Samen met uw man, met diens moeder en met uw kinderen stapte u in de wagen van uw buurman en vertrok u uit Gira Zirka.

U reed tot aan de Syrische grens, stapte vervolgens enkele dagen tot aan Faysh Khabur (Peshabir) en werd van daar met de bus naar het dorp Kashani, in het Koerdisch gebied van Irak gebracht. U verbleef iets meer dan een jaar in Kashani en uw man werkte er als veehoeder voor een persoon die u en uw gezin kost en inwoon verschaftte. De moeder van uw man overleed aan een hartaanval en werd in dit dorp begraven. Uw broer sneuvelde in de strijd tegen IS. Na een jaar verslechterde de veiligheidssituatie en werden de Koerden in het gebied gebombardeerd door de Turkse overheid. U en uw man besloten het gebied te verlaten. U verliet Kashani in 2015 en trok met uw man en kinderen naar Turkije, waar u naar Europa overstak. U reisde verder door onder andere Bulgarije, waar uw vingerafdrukken op 5 november 2015 werden genomen en u kwam vervolgens aan in Zweden, waar u op 9 december 2015 een verzoek tot internationale bescherming indiende. Dit verzoek werd echter afgewezen en u reisde met uw echtgenote en kinderen naar België, waar u op 18 augustus 2016 aankwam en op 22 augustus 2016 een verzoek tot internationale bescherming indiende. Uw man legde kopieën neer van identiteitskaarten van zichzelf, van u en van uw zoon M.; evenals verschillende psycho-medische attesten.

De verzoeken van u en uw man werden afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Jullie gingen hiertegen in beroep op 5 december 2018. De beslissing van het CGVS in hoofde van uw man werd bevestigd. Hij ging hiertegen niet in cassatieberoep. De beslissing van het CGVS in uw hoofde werd vernietigd op 5 juli 2019. Hoewel de weigeringsmotieven van het CGVS met betrekking tot uw ongeloofwaardige recente herkomst uit Gira Zirka in de maanden voor de komst van IS alsook van uw verblijf in Kashani in de periode 2014-2015 werden bevestigd door de Raad van Vreemdelingenbetwistingen (RvV), verklaarde u ook feitelijk gescheiden te zijn van uw man waardoor u een alleenstaande Irakese vrouw was geworden. U wou ook een officiële scheidingsprocedure laten opstarten. Ter onderzoek van dit nieuwe element, werd u een vierde maal opgeroepen door het CGVS en werd u op 5 september 2019 gehoord.

U verklaart dat u feitelijk gescheiden bent van uw man en dat u zowel uw man, uw schoonfamilie als uw eigen familie in Irak vreest omwille van deze feitelijke scheiding en het feit dat u een gerechtelijke procedure voor een officiële scheiding wil opstarten. Ter staving van uw vrees voor vervolging legt u de volgende documenten neer: een aanvraag tot psychologische begeleiding, twee psychologische attesten en algemene informatie met betrekking tot de positie van alleenstaande vrouwen in Irak.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-Generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Gezien uw persoonlijk profiel als ongeletterde Irakese vrouw werd bij de vraagstelling tijdens uw persoonlijk onderhoud rekening gehouden met dit gegeven. Verder gaf u bij het begin van uw persoonlijk onderhoud aan dat u gestresseerd was (CGVS 4, p. 2). Om die reden werd u voldoende tijd gegeven om antwoorden op de vragen te formuleren en verschillende vragen geherformuleerd meermaals gesteld. Op het einde van het onderhoud gaf u dan ook aan dat u alle vragen had begrepen (CGVS 4, p. 10).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient echter te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Vooreerst wordt hierbij verwezen naar de beslissing van het CGVS die werd genomen op 31 oktober 2018 en die door de RvV wat betreft onderstaande motieven aangaande het geen zicht bieden op uw recente herkomst (Gira Zirka en Kashani) en het achterhouden van informatie betreffende uw familiaal netwerk in uw land van herkomst werd gevolgd.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (persoonlijk onderhoud, dd. 04.05.2017, p2; persoonlijk onderhoud dd. 14.08.2017, p2; persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het dorp Gira Zirka, in het district Sinjar te Irak tot de zomer van 2014 en uw daaropvolgende verblijf in het dorp Kashani in Iraaks Koerdistan tot de zomer van 2015. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u vage en tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende uw verblijf in Gira Zirka in de maanden voor de komst van de terreurbeweging IS, alsook over uw verblijf in Kashani in de periode 2014-2015.

Ten eerste moet worden opgemerkt dat u erg ongeloofwaardige verklaringen aflegde betreffende uw dagelijkse leven vlak voor de komst van de terreurbeweging Islamitische Staat (IS) naar de regio Sinjar en dat deze verklaringen bovendien ernstig ingaan tegen de informatie die over uw regio van herkomst voorhanden is.

U stelde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS niet te weten of IS ooit in de stad Mosul geweest was (persoonlijk onderhoud dd. 04.05.2017, p8). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS bevestigde u geen nieuws te hebben ontvangen over de stad Mosul in de maanden voordat uw regio door IS werd ingenomen. U stelde dat uw kinderen slechts naar cartoons keken (persoonlijk onderhoud dd. 14.08.2017, p 6, 7). Verder verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dat uw het leven in de regio waar u woonde in de maanden voor uw vlucht goed was, dat er niets veranderde in de aanloop voor de komst van IS en dat de prijzen van voedsel hetzelfde bleven (persoonlijk onderhoud dd. 04.05.2017, p8). Ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS bevestigde u dat uw dagelijkse leven hetzelfde bleef voor de komst van IS, maar dat u enkel de avond van 3 augustus 2014 moest vluchten. U stelde dat alles goedkoop was, verklaarde dat er nog water beschikbaar was en stelde niet te weten of de brandstofprijzen veranderden in de laatste maanden voor uw vertrek (persoonlijk onderhoud dd. 14.08.2017, p6, 7). Uit informatie waar het CGVS over beschikt en dewelke werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt nochtans dat de bevolking in de regio van Sinjar in de twee maanden voor 3 augustus 2014, grotendeels zonder water of elektriciteit zat, ten gevolge van de verovering van Mosul door IS. Zo blijkt dat ook vele waterputten ontoegankelijk waren door aanhoudende gevechten en dat een tekort aan brandstof ervoor zorgde dat verschillende waterpompen in het gebied niet werkten. In dit opzicht is het dan ook uiterst merkwaardig dat u verklaarde geen problemen te hebben ervaren in uw dagelijks leven, dat u stelde niet op de hoogte te zijn geweest van de inname van de stad Mosul begin juni 2014 en dat water, brandstof en voedsel nog steeds in dezelfde mate beschikbaar waren als voorheen. Uw gebrekkige verklaringen, dewelke niet overeenkomen met bovenstaande informatie, zijn opvallend aangezien het hier zeer basale elementen uit het dagelijkse leven in uw eigen dorp betreft, waarvan redelijkerwijze kan worden aangenomen dat u hierover een zekere kennis heeft. Dergelijke uiteenlopende verklaringen betreffende de meest fundamentele ervaringen van het dagelijkse leven in het gebied waar u woonde, doen ernstig afbreuk

aan de geloofwaardigheid van uw bewering als zou u tot 3 augustus 2014 in dit dorp hebben verbleven en als zou u er op die datum gevlucht zijn voor de terreurbeweging IS. Deze verklaringen doen dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw recente herkomst in Irak.

Ten tweede legde u vage en tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw beweerde verblijf in het dorp Kashani, in Iraaks Koerdistan, van de zomer van 2014 tot de zomer van 2015. Uw verklaarde langdurige vlucht naar het dorp Kashani wordt eerst en vooral ondergraven door de verklaringen die u en uw echtgenoot bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aflegden betreffende jullie reisweg uit Irak. Zo maakten jullie aldaar geen melding van jullie vlucht naar het dorp Kashani, in Iraaks Koerdistan (DVZ vragenlijst man, vraag 3.5; DVZ vragenlijst echtgenote, vraag 3.5; DVZ verklaring man, rubrieken 10 en 37; DVZ verklaring echtgenote, rubrieken 10 en 37. Meer nog, u verklaarde dat u en uw man via Syrië naar Turkije reisden. Dit terwijl het dorp Kashani meer oostelijk gelegen is, namelijk in Iraaks Koerdistan (DVZ vragenlijst echtgenote, vraag 3.5). Het is zeer vreemd dat noch u, noch uw man melding maakten van jullie verblijf in Kashani, Iraaks Koerdistan, dat volgens uw latere verklaringen toch ongeveer een jaar duurde (persoonlijk onderhoud dd. 04.05.2017, p3). Daarnaast bleken uw verklaringen over uw verblijf in het dorp Kashani ernstig tegenstrijdig, hetgeen doet vermoeden dat u en uw man zich in deze periode elders bevonden. Zo stelde u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u in het dorp Kashani verbleef in het huis van een man genaamd Naif Kashani, dewelke zijn huis openstelde voor uw familie en voor een andere familie. Deze man zou een eigenaar van serres met groenten en fruit zijn geweest (persoonlijk onderhoud dd. 14.08.2017, p10). Tijdens uw laatste persoonlijk onderhoud op het CGVS, verklaarde u plots de eigenaar van dit huis niet te kennen en niet te weten wat hij voor werk deed. Meer nog, u herkende de naam Naif Kashani niet en identificeerde hem als mogelijks een bekende zanger (persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p6, 8, 9).

Uw verklaringen betreffende Kashani bleken ook vaag. Zo stelde u dat uw man in dit dorp de schapen en geiten van buurtbewoners hoedde, maar u verklaarde de namen van deze buurtbewoners niet te kennen. Ook de naam van een buurman die nochtans gewond raakte bij een bombardement, kende u niet (persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p8). Het is weinig aannemelijk dat u geen kennis heeft van de personen die u bijna een jaar lang onderdak boden, waar u mee samen leefde, en die in uw nabijheid het leven lieten.

Ten derde zijn uw verklaringen over uw contacten met uw familieleden onaannemelijk.

Zo stelde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u, na het verlies van het contact met uw moeder en zus bij jullie vlucht door Zakho en uw daaropvolgende verhuis naar Kashani, geen contact meer had met uw moeder en zus (persoonlijk onderhoud dd. 04.05.2017, p4). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u niet alleen dat u nog éénmalig telefonisch contact had gehad met uw moeder en zus, maar verklaarde u bovendien dat u van Kashani naar de stad Zakho was gereisd om aanwezig te zijn op de begrafenis van uw broer, waar ook uw moeder en uw zus aanwezig waren (persoonlijk onderhoud dd. 14.08.2017, p8). Dergelijke verklaringen zijn onderling tegenstrijdig, hetgeen doet vermoeden dat u niet de waarheid vertelt over uw contacten met uw familieleden. Dit vermoeden wordt slechts bevestigd door uw oppervlakkige kennis betreffende de lotgevallen van uw zus en uw moeder. Hoewel u uw eigen moeder en zus zou hebben teruggezien op de begrafenis van uw broer, en zij u vertelden dat zij in een vluchtelingenkamp woonden, ergens in de buurt van Zakho, stelde u hen niet gevraagd te hebben in welk vluchtelingenkamp zij dan wel verbleven (persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p5, 6). U verklaarde slechts dat u ver van hen zat en dat u hen daardoor niet kon zien, hetgeen opvallend is aangezien u verklaarde dat u wel naar Zakho kon gaan voor de begrafenis van uw broer (persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p5, 6). Het is weinig aannemelijk dat u, die net als uw moeder en zus voor terreurbeweging IS moest vluchten, wel in contact bleek te staan met uw moeder en zus maar dat u niet weet in welk vluchtelingenkamp zij verbleven. Toen u hierover verder bevraagd werd, verklaarde u bovendien dat u naar Zakho gebracht werd door de eigenaar van het huis waar jullie verbleven, hetgeen niet alleen uw beperkte verklaringen over deze man (cf. supra) des te ongeloofwaardiger maakt, maar ook strijdig is met uw bewering tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, als zou u naar de begrafenis gereisd zijn met het openbaar vervoer (persoonlijk onderhoud dd. 14.08.2017, p8; CGVS 3 echtgenote, p5, 6).

Ten vierde moet worden opgemerkt dat het weinig aannemelijk is dat uw man niet op de hoogte was van het feit dat u naar de begrafenis van uw broer in Zakho ging (persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p6; persoonlijk onderhoud echtgenoot, dd. 11.04.2018, p9). Dat u, een Irakese vrouw die verklaarde steeds binnenshuis te blijven, vanuit het dorp Kashani ten noorden van Batifah, waar u onderdook, naar Zakho te zijn gereden, een gebied dat in de jaren 2014-2015 dichterbij de vijandelikheden lag waaraan

u en uw man net trachtten te ontsnappen, maar dat u uw man nooit op de hoogte bracht van dit bezoek, is uiterst ongeloofwaardig en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw beweerde verblijf in Kashani. Het feit dat u niet wist te vertellen in welke maand uw eigen broer, dan wel uw schoonmoeder, die in dat jaar bij jullie woonde, om het leven kwamen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de omstandigheden waarin u in Kashani zou hebben verbleven (persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p6, 7). Hoe dan ook moet worden besloten dat uw verklaringen erop wijzen dat u informatie betreffende uw contacten met uw familieleden voor het CGVS achterhoudt. De informatie over uw persoonlijk netwerk in Iraaks Koerdistan is voor u nochtans essentieel in de behandeling van uw asielaanvraag, de inschatting van uw persoonlijke positie en van een eventueel vestigingsalternatief in Irak, niet in het minst aangezien u verklaarde zelf van Koerdische afkomst te zijn (DVZ verklaring echtgenote, rubriek 6.d en 6.e). Het feit dat u geen enkele melding maakte van uw verblijf in Kashani in uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, en het feit dat u over dit verblijf inconsistente verklaringen aflegde halen uw beweerde verblijf in het dorp Kashani, Iraaks Koerdistan onderuit. Hierbij moet rekening gehouden worden met het feit dat u verklaarde een jaar in Kashani te hebben verbleven en dat u er onderdak kreeg van de dorpingen (cf. supra). Daarom kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u gedetailleerde en consistente verklaringen kan afleggen over uw dagelijks leven in Kashani en over de personen die u levensnoodzakelijke opvang boden, hetgeen allerm minst het geval bleek. Uw verklaringen betreffende uw verblijf in Kashani zijn dan ook pertinent ongeloofwaardig en het CGVS kan niet anders dan besluiten dat u geen zicht biedt op uw recente herkomst.

Tot slot bleek u ook na confrontatie met bovenvermelde problematische karakter van uw verklaringen slechts in deze verklaringen te volharden.

Betreffende bovenstaande bevindingen moet worden opgemerkt dat tijdens de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming rekening werd gehouden met het feit dat u verklaarde ongeletterd te zijn (DVZ verklaringen echtgenote, rubriek 11) en dat u verklaarde dat u als vrouw in de rurale context van Sinjar altijd moest thuisblijven (persoonlijk onderhoud dd. 04.05.2017, p5). Het feit dat u ongeletterd bent en het feit dat u zich als Irakese vrouw mogelijk weinig buiten begaf, doen echter allerm minst afbreuk aan de vaststelling dat uw vage verklaringen onderling strijdig waren, en dat zij ingingen tegen de informatie die over uw land beschikbaar is. De elementen waarover u werd bevraagd en die hierboven werden besproken betroffen namelijk elementen uit het dagelijks leven of elementen die nauw bij uw leefwereld aansloten, zoals de beschikbaarheid van water, voedsel, brandstof en elektriciteit, de aanwezigheid van uw man, het nakende gevaar van terreurbeweging IS en de personen die u opvang verschaften in de Iraaks-Koerdische regio. Er kan dan ook redelijkerwijze worden aangenomen dat ook u, als ongeletterde Iraakse vrouw, tot op zekere hoogte doorleefde en waarheidsgetrouwe verklaringen kan afleggen betreffende deze elementen. Dit bleek hier allerm minst het geval.

Omwille van bovenstaande vaststellingen werd u tijdens uw laatste persoonlijk onderhoud op het CGVS namelijk geconfronteerd met het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen over uw recente verblijf in Irak. U bleef echter bij uw ongeloofwaardige verklaringen en stelde, in tegenstelling tot uw man, niet over de val van de stad Mosul te hebben gehoord (persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p7). Ook dit is uiterst vreemd, gelet op de enorme impact van deze gebeurtenis, waarover in heel Irak uitgebreid bericht werd en gelet op de gevolgen hiervan voor uw regio. U werd vervolgens opnieuw geconfronteerd met de ongeloofwaardige aard van uw verklaringen betreffende uw recente herkomst in Irak en werd gewezen op het belang van correcte verklaringen over uw verblijf voor de beslissing name in uw verzoek om internationale bescherming. U kreeg hierop bovendien de kans om even met uw advocaat over uw dossier te overleggen (persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p9). Na dit overleg werd u opnieuw gewezen op het belang van geloofwaardige verklaringen over uw herkomst en werd u erop gewezen dat een kort verblijf in een andere regio of land niet noodzakelijk negatieve gevolgen hoefde te hebben voor uw dossier (persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p12). Ook na herhaaldelijke confrontatie en na een extra overleg met uw advocaat bleef u bij uw oorspronkelijke verklaringen, als zou u voor de inval van IS in Gira Zirka zijn gevlucht en als zou u hierop een jaar lang in Kashani hebben gewoond (persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p12, 13). Het louter volharden in deze beweringen kan niet volstaan om bovenstaande tegenstrijdigheden op te heffen, noch om afbreuk te doen aan de vaststelling dat u zeer vage verklaringen aflegde over uw recente herkomst, die bovendien niet overeenkomen met de informatie die over de regio Sinjar beschikbaar is.

Uw echtgenoot legde weliswaar kopieën neer van Irakese identiteitskaarten van hemzelf, van u en van uw kind.

Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat dergelijke documenten in Irak of daarbuiten eenvoudig vervalst of op illegale wijze verkregen kunnen worden. Deze documenten kunnen dan ook allerminst volstaan om afbreuk te doen aan de hierboven vermeldde vaststellingen en een bewijs te vormen van uw recente herkomst in Irak, niet in het minst aangezien het hier slechts kopieën betreft.

Hoewel het CGVS niet in twijfel trekt dat u ooit in Gira Zirka of Kashani zou hebben verbleven, kan er allerminst geloof worden gehecht aan uw verblijf in Gira Zirka tot aan de komst van terreurbeweging Islamitische Staat in augustus 2014 en aan uw daaropvolgende vlucht naar Kashani tot de zomer van 2015. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u bijgevolg niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het dorp Gira Zirka, in het district Sinjar, gelegen in de provincie Nineveh in Irak. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Gira Zirka heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming wees op de ernstige psychische toestand van uw man en op het feit dat u hieronder lijdt. U stelde bij uw laatste persoonlijk onderhoud opnieuw bij uw man te wonen maar stelde bevreemd te zijn dat uw man opnieuw het contact met de realiteit zou verliezen indien u en uw man een negatieve beslissing zouden krijgen (persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p7, 9-12). De loutere assumptie dat uw man mogelijks een andere houding zal aannemen ten opzichte van u indien hij een negatieve beslissing krijgt in zijn verzoek om internationale bescherming, kan echter onmogelijk volstaan om aan te tonen dat u een persoonlijke vrees voor vervolging koestert zoals deze gedefinieerd wordt door de vluchtelingenconventie, zij het dat u een reëel risico loopt op ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Irak is voorts onontbeerlijk om uit te sluiten dat een asielzoeker ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/ of feitelijke herkomst uit Irak.

Zoals hierboven vermeld bleef u na confrontatie met het ongeloofwaardige karakter van uw recente verblijf binnen Irak slechts volharden in deze verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België, noch over uw persoonlijke contacten met uw familieleden. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

Bovenstaande weigeringsmotieven werden door de RvV op datum van 5 juli 2019 gevolgd. Zo stelde de Raad dat, hoewel er niet wordt betwist dat u ooit in Gira Zirka of Kashani zou hebben verbleven, u ook tijdens de beroepsprocedure geen nuttige argumenten heeft aangevoerd om de bestreden weigeringsbeslissing van het CGVS te ontkrachten. De Raad oordeelde met name dat de motieven omtrent de vaststellingen aangaande uw ongeloofwaardige recente herkomst uit Gira Zirka en Kashani tot de zomer van 2015 alsook het achterhouden van informatie over uw contacten met familieleden pertinent en terecht waren.

Na een vierde persoonlijk onderhoud (dd. 05.09.2019) ter onderzoek van uw nieuw element, namelijk het feit dat u nu feitelijk gescheiden bent van uw man en u een alleenstaande vrouw met minderjarige kinderen bent, bent u er evenmin in geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie noch een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk te maken.

Zo volhardt u niet enkel in uw eerder afgelegde verklaringen betreffende uw recente herkomst en uw familiaal netwerk, zo spreekt u zich hierover ook nogmaals flagrant tegen. Het feit dat u wederom geen zicht biedt op uw familiaal netwerk in Irak, maakt dat het CGVS verder in het ongewisse blijft met betrekking tot dit element en u bijgevolg niet aannemelijk kan maken dat u als alleenstaande vrouw in Irak een gegronde reden heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of er zwaarwegende gronden zouden bestaan om aan te nemen dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

*Ten eerste spreekt u zich tegen over de **samenstelling van uw familie** die ook in Gira Zirka woonde voor de komst van IS. Zo verklaarde u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud (dd. 14.08.2017, p. 3) dat u twee ooms had, I. en K., die ook in uw dorp woonden. U verklaarde dat u samen met hen bent gevlucht. Deze verklaring is echter in strijd met uw huidige verklaring, met name dat uw oom K. twee jaar voor jullie vlucht uit Irak is overleden (persoonlijk onderhoud dd. 05.09.2019, p. 5). Hij werd door de buurman doodgeschoten. U geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, antwoordt u dat u toen misschien in de war was en dat u toen veel problemen had met uw man (persoonlijk onderhoud, dd. 05.09.2019, p. 5). Deze verklaringen zijn immers niet afdoende ter verschoning van dergelijke flagrante tegenstrijdigheid over de enige twee ooms die samen met u in Gira Zirka woonden waardoor deze tegenstrijdigheid blijft standhouden. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw familiaal netwerk in Irak verder geschonden.*

*Ten tweede spreekt u zich niet enkel tegen over de samenstelling van uw familiaal netwerk, maar **ook over hun activiteiten in Irak**. Zo verklaarde u enerzijds tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud (dd. 14.08.2017, p. 3) dat de ene oom als lasser werkte en de andere landbouwer was. Anderzijds verklaart u tijdens uw vierde persoonlijk onderhoud dat uw oom K. altijd als taxichauffeur heeft gewerkt. U geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, antwoordt u dat K. als taxichauffeur heeft gewerkt en Ibrahim als lasser.*

U nogmaals met dezelfde tegenstrijdigheid geconfronteerd, namelijk dat één oom lasser en de andere oom landbouwer was, herhaalt u dat u toen veel problemen had met uw man en dat u in de war was (persoonlijk onderhoud dd. 05.09.2019, p. 5). Deze verklaringen zijn echter wederom niet afdoende voor het feit dat u zich in die ernstige mate tegensprekt over de activiteiten van uw enige twee ooms in Irak. Met andere woorden wordt het vermoeden van achterhouden van informatie over uw familie verder bevestigd.

*Naast het feit dat u zich over uw familiaal netwerk zelf tegensprekt, spreekt u zich ook nogmaals tegen **over de contacten die u met hen had en de informatie die u op dit moment over hen heeft.***

Zo verklaart u enerzijds in het begin van het vierde persoonlijk onderhoud dat u geen informatie heeft over de zonen van uw oom Ibrahim. Gevraagd waarom u niet weet waar hij en zijn familie zich bevinden, antwoordt u dat jullie toen allemaal verspreid werden tijdens jullie vlucht (persoonlijk onderhoud dd. 05.09.2019, p. 6). Anderzijds verklaart u even verder in dit interview dat u een Koerd heeft leren kennen in het asielcentrum en dat hij uw neef, S., de zoon van uw oom Ibrahim, kent. U weet dat uw neef S. al jarenlang in Duitsland woont met zijn familie (persoonlijk onderhoud dd. 05.09.2019, p. 7). U kan geen afdoende verklaring bieden voor het feit dat u zich wederom ernstig heeft tegengesproken over de contacten die u heeft met en de informatie die u heeft over uw familiaal netwerk (persoonlijk onderhoud dd. 05.09.2019, p. 7). Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw familiaal netwerk verder ondermijnd.

*Uiteindelijk spreekt u zich ook tegen over **de contacten die u met uw familiaal netwerk heeft gehad na uw vlucht uit Irak en voor uw komst naar België.** Hoewel u zich hier reeds tijdens uw eerste twee onderhouden over had tegengesproken, spreekt u zich hierover nogmaals tegen. Zo verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u na uw vlucht uit Gira Zirka het contact met uw moeder en zus was verloren (persoonlijk onderhoud dd. 04.05.2017, p. 4) en verklaarde u tijdens uw tweede onderhoud dat u nog een éénmalig telefonisch contact had gehad met uw moeder en zus en dat u hen daarna ook nog één keer had gezien bij de begrafenis van uw broer (persoonlijk onderhoud dd. 14.08.2017, p. 8). Bovenop het feit dat u zich toen reeds had tegengesproken, verklaart u tijdens uw vierde onderhoud dat u hen zelfs nog twee keer had gezien en dat u frequent telefonisch contact met hen had gedurende uw verblijf in Kashani en Turkije (alvorens uw gsm werd geconfisqueerd in Bulgarije) (persoonlijk onderhoud, dd. 05.09.2019, p. 6). Dergelijke verklaringen bekrachtigen enkel maar het vermoeden dat u niet de waarheid vertelt over uw contacten met uw familiaal netwerk.*

Gegeven het feit dat u zich zowel over de samenstelling van uw familie, als over hun activiteiten in Irak als over uw informatie over hen en uw contacten met hen tegensprekt, wordt de eerder gemaakte vaststelling betreffende het achterhouden van informatie over uw familiaal netwerk in Irak, dewelke bovendien door de Raad werd gevolgd, verder bekrachtigd.

U nogmaals geconfronteerd met het feit dat uit uw verklaringen blijkt dat u informatie over uw familiaal netwerk blijft achterhouden en geen zicht blijft bieden op uw recente herkomst en u de kans gegeven om hierover met uw advocaat te spreken, wat u ook heeft gedaan, antwoordt u dat u vasthoudt aan uw eerdere verklaringen (persoonlijk onderhoud dd. 05.09.2019, p. 8). U verwijst ook naar uw slechte psychologische toestand en het feit dat u last heeft van stress en u vaak in de war bent (persoonlijk onderhoud dd. 05.09.2019, p. 8). Ter staving hiervan legde u tijdens uw beroepsprocedure een verzoek tot psychologische begeleiding en twee psychologische attesten neer.

Deze psychologische attesten stellen echter louter dat u een klinisch psycholoog heeft geconsulteerd in verband met angst- en depressieproblemen en dat u moeilijkheden heeft om te slapen. Er dient te worden opgemerkt dat uit deze attesten geenszins een objectief vastgestelde medische diagnose blijkt, noch op basis waarvan deze vaststellingen zijn gebeurd noch enige verdere motivering betreffende deze diagnose. Van een verzoeker die zijn/haar tegenstrijdige verklaringen wenst te verschonen met zijn/haar psychologische problemen, kan minstens verwacht worden dat hij/zij deze problemen staaft met een uitgebreid, gedetailleerd en omstandig gemotiveerd psychologisch attest, wat in casu niet het geval is. Bovendien wordt bijkomend opgemerkt dat uw tegenstrijdige verklaringen geen details betreffen, maar wel degelijk cruciale informatie betreffende uw familiaal netwerk in Irak. Zoals ook gemotiveerd door de Raad in het kader van uw beroepsprocedure, blijkt uit de door u neergelegde stukken niet dat uw psychologische toestand dermate ernstig zou zijn dat dit zou leiden tot een geheugenstoornis die het afleggen van eenduidige, coherente en consistente verklaringen zou verhinderen. Bijgevolg zijn deze documenten niet van dien aard om iets aan bovenstaande analyse te wijzigen. Hetzelfde geldt voor het verzoek tot psychologische begeleiding.

Wat betreft het derde door u neergelegde document, namelijk algemene informatie over de positie van alleenstaande vrouwen in Irak getiteld 'The Lost Women of Iraq: Family-based violence during armed conflict' (Minority Rights Group International, 2015), dient te worden opgemerkt dat dit document louter en alleen gaat over de algemene situatie van alleenstaande vrouwen in Irak en dat dit document op geen enkele wijze naar u of uw persoonlijke situatie refereert. Het is namelijk nog steeds aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn/haar vrees voor vervolging te staven en te concretiseren aan de hand van gedetailleerde en uitgebreide verklaringen. Daar u volhardt in uw eerder afgelegde verklaringen en u dus informatie betreffende uw familiaal netwerk in Irak blijft achterhouden, bent u er niet in geslaagd om deze vrees aannemelijk te maken. Bijgevolg verandert ook dit document niets aan bovenstaande analyse. Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat uit informatie van het CGVS over de positie van gescheiden vrouwen in Irak, waarvan een kopie bij uw administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat de positie van alleenstaande en gescheiden vrouwen in Irak problematisch kan zijn, maar dat zulks vooral afhangt van de mate waarin deze vrouwen een beroep kunnen doen op ondersteuning van een familiaal netwerk. Dit is echter net het punt waarover u, zoals hierboven omstandig werd gemotiveerd, informatie achterhoudt, waardoor u uw profiel als alleenstaande vrouw zonder familiaal netwerk in Irak niet aannemelijk heeft kunnen maken.

Het gegeven dat u naar aanleiding van uw vierde persoonlijk onderhoud volhardt in uw eerdere verklaringen en deze eerder gemaakte vaststellingen betreffende uw recente herkomst voor uw komst naar België en het achterhouden van informatie over uw familiaal netwerk in Irak, maakt dat het CGVS nog steeds in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst heeft verlaten en hoe uw familiaal netwerk in Irak er uitziet. Gegeven het feit dat u nog steeds geen zicht biedt op uw familiaal netwerk en hierover informatie achterhoudt, maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u ter staving van uw verzoek neerlegde werden hierboven reeds besproken (cf. supra) en zijn niet van dien aard om iets te wijzigen aan bovenstaande analyse.

Het CGVS benadrukt tot slot nogmaals dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift en stukken

2.1.1. In het eerste en enige middel wordt de schending aangevoerd van "het artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet; Schending van het art. 48/4 van de Vreemdelingenwet; Schending van het artikel 57/1 § 4 Vreemdelingenwet; Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet - schending van de materiële motiveringsverplichting; Schending van de zorgvuldigheidsverplichting; Schending van het redelijkheidsbeginsel; Schending van het evenredigheidsbeginsel".

Verzoekster wijst op de motivering van de Raad in het vernietigingsarrest en betoogt dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat *“er wel degelijk een grondig onderzoek werd gevoerd naar de situatie van verzoekster als alleenstaande vrouw in Irak”*.

Verzoekster benadrukt dat ze een alleenstaande vrouw in Irak is en een uiterst kwetsbaar profiel heeft. Ze haalt aan dat vrouwenrechten in Irak nog steeds ondermaats zijn en dat vrouwen zeer geregeld het slachtoffer van zogenaamde ‘honour crimes’ zijn, hierbij verwijzend naar *“het rapport van Ceasefire Centre for Civilian Rights and Minority Rights Group International November 2015”*.

Verzoekster beklemtoont – verwijzend naar het vernietigingsarrest van de Raad (*“De Raad stelt vast dat niet wordt betwist dat verzoekster actueel een alleenstaande ongeletterde vrouw is uit Irak. Het staat evenmin ter betwisting dat zij stappen onderneemt om de echtscheiding te bekomen van haar echtgenoot”*) – dat ze actueel een alleenstaande en ongeletterde vrouw uit Irak is en dat het CGVS niet kan motiveren dat *“zij haar profiel van alleenstaande vrouw niet aannemelijk heeft weten maken, enkel en alleen omdat zij geen zicht zou bieden op haar familiaal netwerk”*. Ze betoogt dat het CGVS zelfs in zekere zin de kracht van gewijsde van het vernietigingsarrest miskent.

Inzake de situatie van alleenstaande vrouwen in Irak wordt in het verzoekschrift geopperd dat deze problematisch is, ongeacht het al dan niet bestaan van een familiaal netwerk. Ter staving hiervan haalt verzoekster diverse rapporten aan, die ze tevens bij haar verzoekschrift neerlegt (stukken 3-7), en verwijst ze naar de COI Focus *“Irak: gescheiden vrouwen”* van 31 juli 2017. Verzoekster betoogt dat ze louter op basis van haar profiel als alleenstaande vrouw een vrees heeft bij terugkeer naar Irak. Verder meent verzoekster, verwijzend naar de door haar neergelegde informatie (stuk 7), dat ze ook het risico loopt om slachtoffer te worden van zogenaamde ‘honour killings’. Verzoekster wijst er tevens op dat ze ongeletterd en analfabeet is, wat het voor haar nog moeilijker maakt om als alleenstaande met minderjarige kinderen in de Iraakse samenleving te functioneren. Ze haalt aan dat in de COI Focus te lezen staat dat *“het sociale stigma dat op alleenstaande vrouwen rust in Irak, ervoor zorgt dat zij geen toegang hebben tot enige steun van de overheid, werk, scholing, etc.”*, maar dat het CGVS hier met geen woord over rept in de bestreden beslissing, en vraagt zich af met welke zorgvuldigheid haar dossier werd benaderd.

Waar het CGVS verzoekster in de bestreden beslissing verwijt dat *“zij ook geen zicht wenst te bieden op de familiale contacten die zij nog gehad heeft na haar vlucht uit Irak en voor haar aankomst in België”*, wijst verzoekster *“op het gegeven dat deze elementen geen enkele afbreuk doen aan haar positie als alleenstaande vrouw in Irak, waar geen betwisting over bestaat volgens ook de visie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.”* Ze stelt dat haar gsm werd geconfisqueerd in Bulgarije en ze sindsdien geen enkel contact meer had met haar moeder en/of zus. Daarnaast geeft ze aan dat haar vader overleed toen ze drie jaar oud was, dat haar broer overleden is bij de gevechten met Daesh en dat ze aldus geen mannelijke familieleden meer heeft. Ook met betrekking tot haar ooms wenst verzoekster op te merken, dat hoewel zij tijdens haar verblijf in Irak, daar een goed contact mee had, zij ook verklaarde dat zij hen niet zo vaak zag, enkel op feesten (notities persoonlijk onderhoud van 5 september 2019, p. 6). Ook eventuele familieleden van die ooms zouden op dit moment in Duitsland verblijven, zoals verzoekster ook verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud (notities van het persoonlijk onderhoud van 5 september 2019, p. 7). Het verzoekschrift concludeert dat *“met redelijke zekerheid gesteld [kan] worden dat verzoekster actueel in Irak geen mannelijke familieleden heeft waarop zij zou kunnen terugvallen”* en dat er, na bijna 4 jaar te zijn weggevlucht uit Irak, *“niet met absolute zekerheid [kan] gesteld worden dat verzoekster zelfs zich op eventuele achtergebleven familieleden beroepen”*. Zelfs indien er vanuit gegaan zou worden dat verzoekster nog mannelijke familieleden zou hebben in Irak, waar geen zekerheid over bestaat, dan nog blijkt, aldus het verzoekschrift, duidelijk uit het persoonlijk onderhoud dat verzoekster ook vreest terug te gaan, louter omwille van het feit dat zij een gescheiden vrouw is (notities van het persoonlijk onderhoud van 5 september 2019, p. 4).

Voorts merkt verzoekster op dat de *“Raad al in verschillende arresten heeft geoordeeld dat de positie van alleenstaande vrouwen in Irak, leidt tot de toekenning van internationale bescherming in België, omdat zij behoren tot een sociale groep en hierdoor een kwetsbaar profiel hebben”*. Ze stelt dat ze, gezien haar profiel als alleenstaande en ongeletterde vrouw, tot dezelfde sociale groep behoort.

Inzake haar psychologische toestand verwijst verzoekster naar een recent attest van haar psycholoog, betoogt ze dat ze hierdoor uitermate kwetsbaar is en stelt ze dat hiermee onvoldoende rekening werd gehouden in de bestreden beslissing.

Ze betoogt dat haar als alleenstaande vrouw met vastgestelde psychologische problemen terugsturen naar haar land van herkomst een schending van artikel 3 van het EVRM uitmaakt.

Tot slot wijst verzoekster op het hoger belang van het kind en haalt ze artikel 3.1 van het Kinderrechtenverdrag aan, alsook artikel 24.2 van het Handvest van de grondrechten van de EU, artikel 22bis, lid 4 van de Grondwet, artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet, en artikel 14, lid 4 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Ze stelt twee minderjarige kinderen te hebben, die al meer dan drie jaar naar school gaan in België, en betoogt dat ze verwesterd zijn. Ze stelt tevens dat haar minderjarige kinderen bij terugkeer naar Irak van hun moeder zullen gescheiden worden, gelet op de gangbare sociale normen in Irak. Verzoekster betoogt dat het aan het CGVS is om zorgvuldig onderzoek te doen naar alle pertinente elementen in het dossier om tot een zorgvuldige oplossing te komen. Ze verwijst nog naar de *“General Comment nr. 14 van het VN Kinderrechtencomité bij het Internationaal Kinderrechtenverdrag (UN Committee on the Rights of the Child (CRC), General comment No. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (art. 3, para. 1), 29 May 2013, CRC /C/GC/14”* en betoogt dat de commissaris-generaal geen zorgvuldige analyse heeft gemaakt van het belang van het kind.

Verzoekster verzoekt *“de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen derhalve om de beslissing dd. 30/09/2019 genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te hervormen en de verzoekster te erkennen als vluchteling, minstens om aan haar de subsidiaire bescherming toe te kennen, in meest ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met het oog op verder onderzoek”*.

Bij het verzoekschrift worden volgende stukken gevoegd:

- “2. Report Ceasefire Centre for Civilian Rights and Minority Rights Group International November 2015 ;
3. Overview of the status of women living without a safety net in Iraq, 22 May 2018 ;
4. Social Institutions & Gender Index 2019 ;
5. Ceasefire Centre for Civilian Rights and Minority Rights Group International November 2015 ;
6. UNHCR International Protection Consideration with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq, May 2019 ;
7. UNHCR International Protection Consideration with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq, May 2019 ;
8. Psychologisch attest dd. 12/09/2019”.

2.1.2. Bij de replieknota van 3 december 2019 voegt verweerder *“UNHCR: International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq (mei 2019), pp. 85 t.e.m. 96”*.

2.1.3. Bij aanvullende nota van 3 februari 2020 geeft verzoekster toe niet de gehele waarheid te hebben verklaard en verschaft zij duidelijkheid omtrent haar herkomst in Irak.

Ze geeft aan dat ze geboren is in Zakho (Iraaks Koerdistan), waar ze woonde tot haar huwelijk in 2007, waarna ze naar Batifaa - bij haar echtgenoot - verhuisde. Verzoekster meldt dat ze haar land van herkomst samen met haar echtgenoot verliet nadat haar buurman M. op haar verliefd werd en dit doorheen de jaren voor problemen zorgde. Ze legt uit dat de relatie met haar vader door de situatie zeer slecht was en dat haar echtgenoot steeds argwanender en jaloers werd, dat haar echtgenoot na aankomst in België problemen maakte en haar bij haar eigen familie heeft zwart gemaakt en dat zij behalve sporadisch contact met haar zus geen contact meer heeft met haar familie. Verzoekster vermeldt voorts nog dat haar broer haar in 2016 of 2017 opbelde in het opvangcentrum van Hotton en dreigde haar te vermoorden omwille van de oneer die zij de familie had aangedaan indien ze zou terugkeren.

Bij deze aanvullende nota voegt verzoekster *“kopies [...] van een notariële akte van 26/01/2020 dat bewijst dat verzoekster woonde in Batifaa (Zakho) tot 16/09/2015”*, waarvan een vertaling nog aan de Raad zal worden overgemaakt (stuk 1). Daarnaast voegt verzoekster de neerslag van haar verhaal zoals verteld bij de organisatie *“Plate-forme citoyenne pour réfugiés”* gelegen in Ixelles (stuk 2).

2.1.4. Bij aanvullende nota van 13 augustus 2020 brengt verweerder op basis van artikel 39/76 § 1, tweede lid de volgende nieuwe elementen ter kennis :

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
- EASO Country Guidance note - Iraq van juni 2019;
- EASO COI Report Iraq - Security situation van maart 2019;
- EASO COI Report Iraq - Internal mobility van 5 februari 2019;
- COI Focus Irak - De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november
- COI Focus Irak - De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019.

2.2. Beoordeling

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle

relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.2.4. In de bestreden beslissing herneemt de commissaris-generaal de motieven van de bestreden beslissing van 31 oktober 2018 aangaande verzoeksters verklaringen inzake haar (recente) herkomst en haar familiaal netwerk, de welke door de Raad bij arrest nr. 226 966 van 5 juli 2019 als volgt werden bevestigd:

“Uit de stukken van het dossier kan niet worden afgeleid dat verzoeksters psychologische toestand dermate ernstig is dat deze zou leiden tot een geheugenstoornis die haar verhindert eenduidige, coherente en consistente verklaringen af te leggen omtrent haar verblijf en leefsituatie voorafgaand aan haar vertrek uit Irak.

De Raad stelt derhalve vast dat, hoewel verweerder niet in twijfel trekt dat verzoekster ooit in Gira Zirka of Kashani zou hebben verbleven, verzoekster geen nuttig argument aanvoert dat de bestreden beslissing kan ontkrachten omtrent de vaststellingen dat (i) verzoekster ongeloofwaardige verklaringen aflegde betreffende haar dagelijkse leven vlak voor de komst van de terreurbeweging Islamitische Staat (IS) naar de regio Sinjar; (ii) verzoekster vage en tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende haar vermeend verblijf in het dorp Kashani, in Iraaks Koerdistan, van de zomer van 2014 tot de zomer van 2015; (iii) verzoeksters verklaringen over de contacten met haar familieleden onaannemelijk zijn; (iv) het omwille van haar profiel weinig aannemelijk is dat haar echtgenoot niet op de hoogte was dat zij naar de begrafenis van haar broer in Zakho ging; (v) verzoeksters verklaringen erop wijzen dat zij informatie over haar contacten met familieleden achterhoudt. Voormelde vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad overgenomen.

De vaststelling dat verzoekster zich doorheen drie gehoren bedient van ongeloofwaardige verklaringen inzake haar leefsituatie voorafgaand aan haar vertrek uit Irak werpt een aanzienlijke smet op haar algemene geloofwaardigheid.”.

Gelet op het gezag van gewijsde van voornoemd arrest van de Raad staat de ongeloofwaardigheid van verzoeksters voorgehouden (recente) herkomst en verklaringen inzake haar familiaal netwerk vast.

2.2.5. In voormeld arrest van 5 juli 2019 stelde de Raad daarnaast vast dat verzoekster ondertussen gescheiden leefde van haar echtgenoot, maar dat er zich in het administratief dossier geen informatie omtrent de sociale status van gescheiden en ongeschoolde vrouwen in Irak bevond, terwijl verzoekster zelf informatie toevoegde die een aanduiding kan zijn voor een problematische situatie van vrouwen met dergelijk profiel. Aangezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeerde om de situatie van gescheiden en ongeschoolde vrouwen met kinderen nader te onderzoeken, werd de bestreden beslissing vernietigd.

2.2.6. Aangaande het gegeven dat verzoekster feitelijk gescheiden leeft van haar man en een alleenstaande vrouw met minderjarige kinderen is, motiveert de bestreden beslissing op omstandige wijze als volgt:

- verzoekster, die werd uitgenodigd voor een vierde persoonlijk onderhoud op 5 september 2019, volhardt niet enkel in haar eerder afgelegde verklaringen betreffende haar recente herkomst en familiaal netwerk, maar spreekt zich hierover flagrant tegen;

- verzoekster legt tegenstrijdige verklaringen af over de samenstelling van haar familie, die ook in Gira Zirka woonde voor de komst van IS, over de activiteiten van haar familie in Irak, over de contacten die ze met hen had en de informatie die ze over hen heeft;
- uit de door verzoekster neergelegde psychologische attesten kan niet blijken dat haar psychologische toestand dermate ernstig zou zijn dat dit zou leiden tot een geheugenstoornis die het afleggen van eenduidige, coherente en consistente verklaringen zou verhinderen, wat ook zo werd gemotiveerd door de Raad in voormeld arrest van 5 juli 2019;
- uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier over de positie van gescheiden vrouwen in Irak blijkt dat de positie van alleenstaande en gescheiden vrouwen in Irak problematisch kan zijn, maar dat zulks vooral afhangt van de mate waarin deze vrouwen een beroep kunnen doen op ondersteuning van een familiaal netwerk, wat net het punt is waarover verzoekster informatie achterhoudt.

Voormelde vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad overgenomen.

2.2.7. Waar in het verzoekschrift wordt beklemtoond dat – verwijzend naar het vernietigingsarrest van de Raad – verzoekster actueel een alleenstaande en ongeletterde vrouw uit Irak is, dat het CGVS niet kan motiveren dat “*zij haar profiel van alleenstaande vrouw niet aannemelijk heeft weten maken, enkel en alleen omdat zij geen zicht zou bieden op haar familiaal netwerk*” en dat het CGVS zelfs in zekere zin de kracht van gewijsde van het vernietigingsarrest miskent, gaat verzoekster uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Immers wordt in de bestreden beslissing niet betwist dat verzoekster een alleenstaande vrouw is, maar wordt omstandig gemotiveerd dat verzoekster geen duidelijk beeld schept over haar familiaal netwerk en dat zij aldus niet aannemelijk maakt dat zij in geval van terugkeer naar Irak een ‘alleenstaande vrouw zonder familiaal netwerk’ zou zijn.

Hoe dan ook, de verplichting voor verweerder om ingevolge een vernietigingsarrest een nieuwe beslissing te nemen belet niet dat verweerder zijn beoordelingsvrijheid behoudt bij het bepalen van de inhoud van de beslissing. De Raad is niet bevoegd om de gevolgen van de vernietigingsbeslissing te regelen of te bepalen, enkel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen kan dit doen. De commissaris-generaal is geheel onafhankelijk bij het nemen van zijn beslissing, zoals wettelijk is vastgelegd in artikel 57/2 van de Vreemdelingenwet, en bepaalt zelf wat de gevolgen van de vernietiging zijn en in het bijzonder wat hij bijkomend nog zal moeten doen om het vernietigingsmotief haar volle uitwerking te geven.

Wat betreft de draagwijdte van het gezag van gewijsde van vernietigingsarresten van de Raad – met concrete aanduidingen – in het asielcontentieux, is de commissaris-generaal, na de vernietiging van zijn beslissing, gehouden opnieuw op te treden, maar er wordt hem daarbij een discretionaire bevoegdheid gelaten voor wat betreft de inhoud van zijn handelen. De verplichting tot optreden belet aldus niet dat de commissaris-generaal zijn beoordelingsvrijheid behoudt bij het bepalen van de inhoud van de nieuwe beslissing.

Verweerder dient ingevolge het vernietigingsarrest een onderzoek ten gronde uit te voeren en is, inzake de vaststelling van de feiten ingevolge de vernietiging, gebonden aan een middelenverbintenis en niet aan een resultaatsverbintenis.

Bijgevolg kan geenszins een schending van de kracht van gewijsde worden aangenomen.

2.2.8. Inzake de situatie van alleenstaande vrouwen in Irak wordt in het verzoekschrift - onder verwijzing naar de bij het verzoekschrift neergelegde rapporten en de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus “*Irak: gescheiden vrouwen*” van 31 juli 2017 - geopperd dat deze problematisch is, ongeacht het al dan niet bestaan van een familiaal netwerk.

In tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt, blijkt uit de door haar aangehaalde informatie echter niet dat de situatie dermate ernstig zou zijn dat het loutere gegeven een alleenstaande moeder met minderjarige kinderen te zijn, zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging. Zo blijkt uit de door verzoekster bijgebrachte informatie – “*Overview of the status of women living without a safety net in Iraq, 22 May 2018*”; “*Social Institutions & Gender Index 2019*”; “*Ceasefire Centre for Civilian Rights and Minority Rights Group International November 2015*”; “*UNHCR International Protection Consideration with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq, May 2019*” – weliswaar dat alleenstaande vrouwen in Irak een kwetsbare positie innemen en te maken kunnen krijgen met een aantal vormen van discriminatie en/of (economische) moeilijkheden, maar dat dit afhangt van de mate waarin deze vrouwen een beroep kunnen doen op ondersteuning van een familiaal netwerk.

De neergelegde informatie is van louter algemene aard en kan geenszins volstaan om aan te tonen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekster dient haar verzoek om internationale bescherming uiteen te zetten vanuit haar eigen ervaringen, belevingen en leefwereld. Een verzoek om internationale bescherming vindt immers plaats op individuele basis en daarbij wordt rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoekster. Elke aanvraag dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat zij een gegronde vrees voor vervolging, dan wel persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Hetzelfde geldt voor de door verzoekster aangehaalde vrees voor 'honour killings' omwille van haar intentie om te scheiden.

Ook uit het rapport van UNHCR *"International Protection Consideration with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq"* van mei 2019 kan geenszins worden afgeleid dat alleenstaande vrouwen, ongeacht de beschikbaarheid van een familiaal netwerk, internationale bescherming behoeven. UNHCR stelt evenwel dat vrouwen en meisjes zonder afdoende familiale ondersteuning mogelijks nood hebben aan internationale bescherming, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak (*"UNHCR considers that women and girls falling in the following categories may be in need of international refugee protection, depending on the individual circumstances of the case: [...] b) Women and girls without genuine family support, including widows and divorcees"*, UNHCR *"International Protection Consideration with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq"* van mei 2019, p. 96). Nergens wordt geadviseerd om aan elke alleenstaande en ongeletterde Iraakse vrouw met minderjarige kinderen een vorm van internationale bescherming te bieden.

De commissaris-generaal wees er aldus in de bestreden beslissing terecht op dat verzoekster, ondanks de op haar rustende medewerkingsplicht, naliët een oprecht beeld te schetsen van haar persoonlijke en familiale situatie. Waar het verzoekschrift nog aanhaalt dat verzoeksters vader en broer overleden zijn en *"niet met absolute zekerheid [kan] gesteld worden dat verzoekster zelfs zich op eventuele achtergebleven familieleden [kan] beroepen"*, toont verzoekster nergens aan dat dat de familiale ondersteuning beperkt is tot de meest naaste mannelijke familieleden, zoals vader en broer.

Verzoekster maak gelet op voorgaande niet concreet aannemelijk dat zij in geval van terugkeer naar Irak geen beroep zou kunnen doen op ondersteuning van mannelijke familieleden, noch dat zij omwille van het loutere gegeven dat zij een alleenstaande vrouw met minderjarige kinderen een vrees voor vervolging dient te koesteren, dan wel dat er een reëel risico op ernstige schade in haar hoofd bestaat.

2.2.9. Daar waar verzoekster in haar verzoekschrift verwijst naar twee arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gaat verzoekster eraan voorbij dat de rechtspraak van de Raad geen precedenterwerking heeft.

2.2.10. Inzake haar psychologische toestand verwijst verzoekster in het verzoekschrift naar een recent attest van haar psycholoog en betoogt ze dat ze hierdoor uitermate kwetsbaar is, dat geen rekening werd gehouden met haar psychologische toestand en dat haar als alleenstaande vrouw met vastgestelde psychologische problemen terugsturen naar haar land van herkomst een schending van artikel 3 van het EVRM uitmaakt. Het bij verzoekschrift neergelegde psychologisch attest van 12 september 2019 werd door verzoekster reeds neergelegd bij het CGVS. Verzoekster legde bij het CGVS tevens een verzoek tot psychologische begeleiding en een psychologisch attest van 9 mei 2019 neer.

Daar waar verzoekster in het verzoekschrift meent dat de bestreden beslissing haar psychologische toestand niet in overweging neemt, blijkt uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing het tegendeel:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-Generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Gezien uw persoonlijk profiel als ongeletterde Iraakse vrouw werd bij de vraagstelling tijdens uw persoonlijk onderhoud rekening gehouden met dit gegeven. Verder gaf u bij het begin van uw persoonlijk onderhoud aan dat u gestresseerd was (CGVS 4, p. 2). Om die reden werd u voldoende tijd gegeven om antwoorden op de vragen te formuleren en verschillende vragen geherformuleerd meermaals gesteld. Op het einde van het onderhoud gaf u dan ook aan dat u alle vragen had begrepen (CGVS 4, p. 10).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

[...]

U verwijst ook naar uw slechte psychologische toestand en het feit dat u last heeft van stress en u vaak in de war bent (persoonlijk onderhoud dd. 05.09.2019, p. 8). Ter staving hiervan legde u tijdens uw beroepsprocedure een verzoek tot psychologische begeleiding en twee psychologische attesten neer.

Deze psychologische attesten stellen echter louter dat u een klinisch psycholoog heeft geconsulteerd in verband met angst- en depressieproblemen en dat u moeilijkheden heeft om te slapen. Er dient te worden opgemerkt dat uit deze attesten geenszins een objectief vastgestelde medische diagnose blijkt, noch op basis waarvan deze vaststellingen zijn gebeurd noch enige verdere motivering betreffende deze diagnose. Van een verzoeker die zijn/haar tegenstrijdige verklaringen wenst te verschonen met zijn/haar psychologische problemen, kan minstens verwacht worden dat hij/zij deze problemen staft met een uitgebreid, gedetailleerd en omstandig gemotiveerd psychologisch attest, wat in casu niet het geval is. Bovendien wordt bijkomend opgemerkt dat uw tegenstrijdige verklaringen geen details betreffen, maar wel degelijk cruciale informatie betreffende uw familiaal netwerk in Irak. Zoals ook gemotiveerd door de Raad in het kader van uw beroepsprocedure, blijkt uit de door u neergelegde stukken niet dat uw psychologische toestand dermate ernstig zou zijn dat dit zou leiden tot een geheugenstoornis die het afleggen van eenduidige, coherente en consistente verklaringen zou verhinderen. Bijgevolg zijn deze documenten niet van dien aard om iets aan bovenstaande analyse te wijzigen. Hetzelfde geldt voor het verzoek tot psychologische begeleiding.”.

Uit het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt aldus dat, om op passende wijze tegemoet te komen aan verzoeksters gestresseerde toestand, er in het kader van de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal inderdaad passende steunmaatregelen werden verleend. Daarnaast stelt de bestreden beslissing terecht vast dat verzoekster niet aantoonde dat haar psychologische toestand een impact gehad heeft op haar verklaringen en dat deze de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen niet kan rechtvaardigen.

2.2.11. De Raad merkt tevens op dat de door verzoekster aangehaalde psychologische problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, zijnde ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Deze vallen als dusdanig buiten het toepassingsgebied van voornoemd verdrag en kunnen evenmin de aanleiding geven tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekster dient zich voor de beoordeling van de door haar ingeroepen psychologische problemen te richten tot de geëigende procedure vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden indien zij als alleenstaande vrouw met vastgestelde psychologische problemen zou worden teruggestuurd, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.12. Inzake verzoeksters verwijzingen naar het hoger belang van het kind, dient opgemerkt dat de algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, geen afbreuk kan doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.13. Verzoekster stelt in de aanvullende nota van 3 februari 2020 plots dat ze afkomstig is uit Zakho en na haar huwelijk in 2007 naar Batifaa verhuisde, alwaar haar buurman M. op haar verliefd werd en dit doorheen de jaren voor problemen zorgde en voegt ter staving hiervan enkele stukken (“kopies [...] van een notariële akte van 26/01/2020 dat bewijst dat verzoekster woonde in Batifaa (Zakho) tot 16/09/2015” en een document opgesteld door de organisatie “Plate-forme citoyenne pour réfugiés”). Verzoekster stelt op deze basis vervolging te vrezen.

Dienaangaande dient vooreerst te worden opgemerkt dat van een verzoekster om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over haar verzoek tot hulp en bescherming, in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten.

Zij heeft de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het is aan de verzoekster om internationale bescherming om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en relaas. Van verzoekster mocht aldus worden verwacht dat zij dermate essentiële elementen als haar ware herkomst en vluchtmotieven eerder gedurende haar verzoek om internationale bescherming zou hebben gemeld.

De voorstaande aangevoerde vrees voor vervolging betreft daarenboven in essentie een geheel nieuwe vervolgingsgrond die volledig los staat van de elementen van verzoeksters verzoek om internationale bescherming die werden aangebracht voor en beoordeeld door het CGVS. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar aanvullende nota geen uitleg verschaft waarom ze initieel leugenachtige verklaringen zou hebben afgelegd over haar herkomst en asielrelaas. De Raad kan niet inzien – noch licht verzoekster enigszins toe – waarom zij haar werkelijke vrees en de door in de aanvullende nota aangehaalde vervolgingsgrond niet eerder in de procedure had kunnen aanbrengen. Nochtans werd verzoekster zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal meermaals uitdrukkelijk gewezen op het belang van haar verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen. Daarenboven verklaarde verzoekster dat zij in Zweden in 2015 reeds een verzoek om internationale bescherming had ingediend, zodat verzoekster wel degelijk bekend is met de asielprocedure en het belang van de waarheid.

In weerwil van de op haar rustende medewerkingsplicht, liet verzoekster ook tijdens haar vierde persoonlijk onderhoud (volgend op voormeld vernietigingsarrest van 5 juli 2019) na de waarheid inzake haar ware herkomst en vluchtmotieven te vermelden. Daarnaast geeft verzoekster evenmin een afdoende uitleg waarom zij deze vervolgingsgrond niet aanbracht in het onderhavige verzoekschrift en kunnen haar verklaringen evenmin worden aanzien als een argumentatie ter adstructie van haar kritiek op de bestreden beslissing zoals verwoord in het verzoekschrift of als antwoord op de argumenten van verweerder.

De aangebrachte vrees voor vervolging ingevolge de problemen met haar buurman, kan aldus niet worden aanzien als een 'nieuw element' in de zin van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Het aanbrengen van totaal nieuwe gegevens die niet als 'nieuw element' kunnen worden aanzien, die in wezen een nieuwe grond voor vervolging betreffen en die – door toedoen van verzoekster – aldus niet door het CGVS konden worden onderzocht en beoordeeld tijdens de administratieve behandeling van het verzoek om internationale bescherming, zou er immers toe kunnen leiden dat de Raad bij gebrek aan onderzoeksbevoegdheid telkenmale verplicht zou zijn om de bestreden beslissing te vernietigen wanneer een verzoekster om internationale bescherming een nieuwe vrees en een nieuwe vervolgingsgrond aanbrengt in het kader van diens beroepsprocedure.

Gelet op het voorgaande wordt verzoeksters aanvullende nota overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet uit de debatten geweerd voor zover deze betrekking heeft op de hierin aangevoerde vrees voor vervolging ingevolge haar problemen met haar buurman.

2.2.14. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat de vaststelling dat verzoekster de problemen met haar buurman niet eerder in de procedure vermeldde – ook niet tijdens haar vierde persoonlijk onderhoud van 5 september 2019 volgend op de vernietiging van de bestreden beslissing van 31 oktober 2018, noch in onderhavig verzoekschrift van 4 november 2019 – doch deze pas voor het eerst bij aanvullende nota van 3 februari 2020 aanhaalde, minstens de ernst van het door haar geopperde vluchtrelaas – voor zover geloofwaardig – ondermijnt. Het gegeven dat verzoekster initieel een leugenachtig asielrelaas heeft verklaard, wijst erop dat verzoekster zelf de mening was toegedaan dat haar ware vertrekmotieven niet ernstig zijn en geen internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Derhalve maakt zij evenmin aannemelijk hetgeen zij in de aanvullende nota stelt, met name dat zij geen contact meer zou hebben met en zelfs bedreigd worden door haar familie ten gevolge van deze problemen met de buurman.

2.2.15. Waar verzoekster in de aanvullende nota toegeeft te zijn geboren en opgegroeid in Zakho en sinds haar huwelijk tot haar vertrek uit Irak in Batifaa te hebben gewoond, bevestigt dit de voormelde vaststellingen door de commissaris-generaal en de Raad inzake verzoeksters ongeloofwaardige recente herkomst uit Gira Zirka en Kashani. Niettemin verzoeksters verklaringen aangaande haar herkomst in de aanvullende nota een indicatie kunnen zijn van haar werkelijke herkomst, dient de Raad vast te stellen dat verzoekster deze niet middels originele documenten aantoont.

De door verzoekster neergelegde “*notariële akte van 26/01/2020 dat bewijst dat verzoekster woonde in Batifaa (Zakho) tot 16/09/2015*” betreft een fotokopie, zodat de authenticiteit ervan geenszins kan worden nagegaan. Uit de informatie die aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt daarenboven dat nagenoeg alle documenten in Irak worden vervalst (Landeninformatie, “*COI Focus, Corruptie en documentfraude*”, 8 maart 2016). Bovendien valt niet te verzoenen dat verzoekster geen contact meer heeft met haar familie, doch wel nog notariële stukken kan laten overmaken uit Irak. Dergelijke vaststelling getuigt er tevens van en bevestigt dat verzoekster ook nu geen waarachtig beeld wenst te scheppen van haar familiaal netwerk. Hoe dan ook stelt de Raad vast dat dit document niet vergezeld is van een (eensluidend verklaarde) vertaling. Het stuk wordt dan ook conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging genomen.

De door verzoekster neergelegde attesten van de organisatie “*Plate-forme citoyenne pour réfugiés*” hebben noch een officieel karakter, noch officiële bewijswaarde. Deze betreffen een loutere weergave van verzoeksters verklaringen zoals gedaan bij deze organisatie. Bovendien vermeldt het attest van september 2018 dat verzoekster nog familie heeft in Irak, met name haar vader, haar moeder, drie broers en acht zussen (uit twee huwelijken van haar vader), wat dan weer in strijd is met haar beweringen dat haar vader overleed wanneer ze drie jaar was en dat ze enkel een zus en een (in 2014 overleden) broer zou hebben (verklaring DVZ, punten 13 en 16). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster ook met haar aanvullende nota geen duidelijk zicht biedt op haar familiale situatie in Irak en de mate waarin zij kan rekenen op familiale ondersteuning.

Gelet op voorgaande beoordeling van de door verzoekster aangehaalde rapporten aangaande de situatie van alleenstaande vrouwen in Irak, waaruit blijkt dat de problematische situatie van alleenstaande vrouwen in Irak afhankelijk is van de mate van familiale ondersteuning, toont verzoekster geenszins concreet aan dat zij een gegronde vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Irak.

2.2.16. De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming ten opzichte van Irak.

2.3. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.1. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS